

Határozatok Tára

A TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETE (hatodik tanács)

2016. szeptember 21. *

„A dokumentumokhoz való hozzáférés — 1049/2001/EK rendelet — Szolgáltatásnyújtásra irányuló közbeszerzési szerződés odaítélésére irányuló eljárásra vonatkozó dokumentumok — A hozzáférés megtagadása — Az egyén magánéletének és becsületének védelmére vonatkozó kivétel — A kereskedelmi érdekek védelmére vonatkozó kivétel — A döntéshozatali eljárás védelmére vonatkozó kivétel — Részleges hozzáférés — Nyomós közérdek — Indokolási kötelezettség”

A T-363/14. sz. ügyben,

a **Secolux, Association pour le contrôle de la sécurité de la construction** (székhelye: Capellen [Luxemburg], képviselik: N. Prüm-Carré és E. Billot ügyvédek)

felperesnek

az **Európai Bizottság** (képviselek: A. Buchet és M. Konstantinidis, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen

a 02/2013/OIL hivatkozási számú, a Luxemburg területén lévő különböző épületek biztonsági ellenőrzéseivel kapcsolatos közbeszerzési eljárásra (HL 2013/S 156–271471) vonatkozó bizonyos dokumentumokhoz való teljes körű hozzáférésnek a felperessel szembeni megtagadásáról szóló, 2014. április 1-jei és 2014. április 14-i bizottsági határozat megsemmisítése iránt az EUMSZ 263. cikk alapján benyújtott kérelme tárgyában,

A TÖRVÉNYSZÉK (hatodik tanács),

tagjai: S. Frimodt Nielsen elnök, A. M. Collins (előadó) és V. Valančius bírák,

hivatalvezető: G. Predonzani tanácsos,

tekintettel az eljárás írásbeli szakaszára és a 2016. június 30-i tárgyalásra,

meghozta a következő

* Az eljárás nyelve: francia.

Ítéletet

A jogvita előzményei

- 1 2013. augusztus 13-án az Európai Bizottság az *Európai Unió Hivatalos Lapjának Kiegészítésében* (HL 2013/S 156–271471) közzétette a 02/2013/OIL hivatkozási számú, a Luxemburg területén lévő különböző épületek biztonsági ellenőrzéseivel kapcsolatos, két tételből álló közbeszerzési eljárást megindító, hirdetményt. 2013. szeptember 21-én az ajánlatok benyújtásának határidejét 2013. szeptember 19-ről 2013. október 8-ra halasztó helyesbítő hirdetményt (HL 2013/S 184–316785) tettek közzé.
- 2 2013. október 8-án a felperes, a Secolux, Association pour le contrôle de la sécurité de la construction az 1. és a 2. tétel vonatkozásában egyaránt ajánlatot nyújtott be.
- 3 2013. december 3-án a Bizottság tájékoztatta a felperest arról, hogy az ajánlatait elutasítja, mivel nem azok voltak a gazdaságilag legelőnyösebb ajánlatok, továbbá hogy a közbeszerzési szerződéseket más ajánlattevőknek ítéli oda. A Bizottság azt is jelezte a felperesnek, hogy írásbeli kérelmére mindkét tétel esetében közli vele a nyertes ajánlat jellemzőit és viszonylagos előnyeit, valamint a nyertes ajánlattevő nevét.
- 4 2013. december 4-i levelében a felperes ilyen irányú kérelmet terjesztett elő.
- 5 2013. december 11-én a Bizottság átadta a felperes számára a szóban forgó információkat.
- 6 2013. december 18-án a felperes kiegészítő tájékoztatást kért, mivel a nyertes ajánlattevők ajánlataiban említett árakat kirívóan alacsonynak vélte. A felperes emellett kérte az ezen ajánlatokra vonatkozó szerződések aláírásának felfüggesztését.
- 7 2013. december 24-én az *Európai Unió Hivatalos Lapjának Kiegészítésében* (HL 2013/S 249–433951) a közbeszerzési eljárás két tételének odaítélése tekintetében az eljárás eredményéről szóló tájékoztatót tettek közzé.
- 8 2014. január 29-én a felperes az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférésről szóló, 2001. május 30-i 1049/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2001. L 145., 43. o.; magyar nyelvű különkiadás 1. fejezet, 3. kötet, 331. o.) alapján arra kérte a Bizottságot, hogy adja át számára az 1. tétellel kapcsolatos közbeszerzési eljárásra vonatkozó dokumentumok egy példányát, köztük egyrészt az értékelő jelentést, másrészt a nyertes ajánlattevő ajánlatát, vagy legalábbis annak ártábláját.
- 9 2014. január 30-án a Bizottság arról tájékoztatta a felperest, hogy mivel az elutasító határozat közlésétől számított tíznapos határidőn belül nem érkezett a közbeszerzési eljárással kapcsolatos észrevétel, a szerződéseket 2013. december 16-án aláírta. A Bizottság emellett kiegészítő tájékoztatást nyújtott a felperes, illetve a nyertes ajánlattevő ajánlatában szereplő árak között mutatkozó különbségről.
- 10 2014. február 3-án a felperes egyrészt az 1. tételre vonatkozó ajánlatát elutasító bizottsági határozat megsemmisítése, másrészt az említett határozatból fakadóan őt állítólagosan ért kár megtérítése iránti keresetet terjesztett elő. E kereset alapján született a 2015. október 8-i Secolux kontra Bizottság ítélet (T-90/14, nem tették közzé, EU:T:2015:772).
- 11 A Bizottság 2014. február 11-én adott választ a hozzáférés iránti kérelemre. Először is, a Bizottság részleges hozzáférést biztosított az 1. tételre vonatkozó értékelő jelentéshez, az abban szereplő személyes adatok, illetve e dokumentum azon részeinek kivételével, amelyek – mivel a 2. tételre vonatkoztak – nem képezték a hozzáférés iránti kérelem tárgyát. A Bizottság ugyanakkor nem jelölte

meg pontosan azokat a részeket, amelyek esetében a kivételre hivatkozással tagadta meg a hozzáférést, illetve amelyek egyszerűen nem képezték a hozzáférés iránti kérelem tárgyát. Másodszor, a Bizottság megtagadta a nyertes ajánlattevő ajánlatához, illetve az annak ártáblájához való hozzáférést, mivel ezek a dokumentumok e vállalkozás tekintetében érzékeny üzleti információkat tartalmaztak.

- 12 2014. március 3-án a felperes a dokumentumokhoz való hozzáférés iránti első megerősítő kérelmet nyújtott be. Konkrétan, a felperes hozzáférést kért az értékelő jelentés „ajánlattételhez szükséges dokumentációnak való megfelelés” című, az egyik ajánlattevőnek feltett bizonyos kérdéseket tartalmazó 6. szakaszához, továbbá a nyertes ajánlattevő ajánlatához, vagy legalábbis annak ártáblájához. Egyébiránt hozzáférést kért a nyertes ajánlattevővel kötött szerződéshez is.
- 13 2014. március 20-án a Bizottság arról tájékoztatta a felperest, hogy a nyertes ajánlattevővel kötött szerződéshez való hozzáférés iránti kérelme nem képezte az eredetileg benyújtott kérelem részét, így az előbbi kérelmet eredeti kérelemként külön kezelték. A Bizottság részleges hozzáférés biztosított a szerződés szövegéhez, azonban bizonyos részek esetében a személyes adatok védelme érdekében, míg a szerződésnek az ártáblát, illetve a nyertes ajánlattevő ajánlatát tartalmazó I.A, illetve II. mellékletének egésze tekintetében a nyertes ajánlattevő érzékeny üzleti információinak védelme érdekében megtagadta a hozzáférést.
- 14 2014. április 1-jén a Bizottság az első megerősítő kérelemre vonatkozó határozatot (a továbbiakban: 2014. április 1-jei határozat) fogadott el, amelyben megtagadta a már biztosított hozzáféréseken túli kiegészítő hozzáférést. Ami a nyertes ajánlattevő ajánlatának és ártáblájának értékelő jelentését illeti, e határozat értelmében e megtagadást a személyes adatok védelmére (az 1049/2001 rendelet 4. cikke (1) bekezdésének b) pontja), a kereskedelmi érdekek védelmére (az említett rendelet 4. cikke (2) bekezdésének első francia bekezdése) és a döntéshozatali eljárás védelmére (ugyanezen rendelet 4. cikkének (3) bekezdése) alapították. Ami az értékelő jelentést illeti, a Bizottság e szakaszban sem jelölte meg pontosan azokat a részeket, amelyek a személyes adatokkal kapcsolatos kivétel hatálya alá tartoztak, illetve amelyek – mivel a 2. tételre vonatkoztak – nem képezték a hozzáférés iránti kérelem tárgyát.
- 15 2014. április 2-án a felperes második megerősítő kérelmet nyújtott be, amelyben a szerződés egészéhez hozzáférést kért.
- 16 2014. április 14-én a Bizottság a második megerősítő kérelemre vonatkozó határozatot fogadott el (a továbbiakban: 2014. április 14-i határozat), amelyben a 2014. április 1-jei határozatában megjelöltekkel megegyező indokokra hivatkozással megtagadta a már biztosított hozzáféréseken túli kiegészítő hozzáférést.

Az eljárás és a felek kérelmei

- 17 A Törvényszék Hivatalához 2014. június 2-án benyújtott keresetlevelével a felperes előterjesztette a jelen keresetet, amelyben azt kéri, hogy a Törvényszék:
  - semmisítse meg a 2014. április 1-jei és a 2014. április 14-i határozatot (a továbbiakban együttesen: megtagadott határozatok);
  - a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére.
- 18 A Bizottság azt kéri, hogy a Törvényszék:
  - a keresetet mint megalapozatlant utasítsa el;
  - a felperest kötelezze a költségek viselésére.

- 19 Az előadó bíró javaslata alapján a Törvényszék az eljárási szabályzata 91. cikkének c) pontja szerinti bizonyításvétel keretében felhívta a Bizottságot mindazon dokumentumok teljes példányának benyújtására, amelyekbe az intézmény megtagadta a betekintést. A Bizottság e felhívásnak a megszabott határidőn belül eleget tett. Az eljárási szabályzat 104. cikkének megfelelően ezeket a dokumentumokat nem küldték meg a felperes részére.
- 20 Az előadó bíró javaslata alapján a Törvényszék az eljárás szóbeli szakaszának megnyitásáról határozott, és az eljárási szabályzat 89. cikkében foglalt pervezető intézkedések keretében írásbeli kérdéseket tett fel a felperesnek, és felhívta arra, hogy azokról a tárgyalás előtt nyilatkozzon.
- 21 A Törvényszék a 2016. június 30-i tárgyaláson meghallgatta a felek szóbeli előterjesztéseit és az általa feltett szóbeli kérdésekre adott válaszaikat.

A jogkérdésről

- 22 Keresetének alátámasztása érdekében a felperes három jogalapra hivatkozik, amelyek közül az első a kért dokumentumok mindegyikére kiterjedő határozathozatal Bizottság általi elmulasztásán, a második az 1049/2001 rendelet 4. cikkének megsértésén, míg a harmadik az EUMSZ 296. cikk megsértésén alapul.
- 23 Mivel a felperes elállt az első jogalaptól, nincs szükség annak megvizsgálására.

Az 1049/2001 rendelet 4. cikkének megsértésére alapított, második jogalapról

- 24 A második jogalappal a felperes arra hivatkozik, hogy a megtámadott határozatok megsértették az 1049/2001 rendelet 4. cikkét. E jogalap öt részből áll, amelyek közül az első az 1049/2001 rendelet 4. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében vett személyes adatok megsértésének hiányán, a második az ugyanezen rendelet 4. cikke (2) bekezdésének első francia bekezdése értelmében vett kereskedelmi érdekek védelme megsértésének hiányán, a harmadik az ugyanezen rendelet 4. cikkének (3) bekezdése értelmében vett döntéshozatali eljárás megsértésének hiányán, a negyedik az ugyanezen rendelet 4. cikke értelmében vett, a hozzáférhetővé tételhez fűződő nyomós közérdek fennállásán, és végül az ötödik a szóban forgó dokumentumok részleges hozzáférhetővé tételének megtagadásából fakadóan az ugyanezen rendelet 4. cikke (6) bekezdésének megsértésén alapul.

A személyes adatok megsértésének hiányára alapított, első részről

- 25 Az 1049/2001 rendelet 4. cikke (1) bekezdésének b) pontja alapján az intézmény megtagadja a dokumentumhoz való hozzáférést, ha a hozzáférhetővé tétel sértené a magánélet és a magánszemély becsületének védelmét, különösen a személyes adatok védelmére vonatkozó uniós joganyagnak megfelelően. A jelen esetben a vonatkozó szabályozás különösen a személyes adatok közösségi intézmények és szervek által történő feldolgozása [helyesen: kezelése] tekintetében az egyének védelméről, valamint az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló, 2000. december 18-i 45/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendeleten (HL 2001. L 8., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 26. kötet, 102. o.) alapul.
- 26 Amint az ítélkezési gyakorlatból kitűnik, az 1049/2001 és a 45/2001 rendelet között fennálló viszonynak az 1049/2001 rendelet 4. cikke (1) bekezdésének b) pontjában szabályozott kivétel jelen ügyben történő alkalmazására tekintettel történő vizsgálatokor szem előtt kell tartani, hogy az említett rendeletek eltérő célkitűzések megvalósítására irányulnak. Az első rendelet a hatóságok döntéshozatali eljárásának és azon információk lehető legnagyobb átláthatóságának a biztosítását célozza, amelyeken határozataik alapulnak. Tehát célja a dokumentumokhoz való hozzáférés joga gyakorlásának a lehető legnagyobb mértékben történő megkönnyítése, valamint a helyes igazgatási gyakorlatok elősegítése. A második

rendelet célja a természetes személyek alapvető jogainak és szabadságainak – különösen a magánélet tiszteletben tartásához való joguknak – a személyes adatok kezelésével összefüggő védelme (2010. június 29-i Bizottság kontra Bavarian Lager ítélet, C-28/08 P, EU:C:2010:378, 49. pont).

- 27 A 45/2001 és az 1049/2001 rendeletet egymáshoz igen közeli időpontokban fogadták el. Nem tartalmaznak olyan rendelkezéseket, amelyek kifejezetten az egyik rendelet elsőbbségét állapítanák meg. Ezért főszabályként biztosítani kell a teljes körű érvényesülésüket (2010. június 29-i Bizottság kontra Bavarian Lager ítélet, C-28/08 P, EU:C:2010:378, 56. pont).
- 28 A 45/2001 rendelet 2. cikke a) pontjának megfelelően „személyes adat” alatt az azonosított vagy azonosítható természetes személyre vonatkozó bármely információ értendő. Az azonosítható személy olyan személy, aki közvetlen vagy közvetett módon azonosítható, különösen egy azonosító számra vagy a személy fizikai, fiziológiai, mentális, gazdasági, kulturális vagy társadalmi önazonosságára vonatkozó egy vagy több tényezőre történő utalás révén.
- 29 A 45/2001 rendelet (7) preambulumbekkezdése értelmében a védelem körébe tartozó személyek azok, akiknek személyes adatait az uniós intézmények vagy szervek bármilyen összefüggésben feldolgozzák, például azért, mert az érintett személyeket ezek az intézmények vagy szervek foglalkoztatják.
- 30 Egyébiránt semmiféle elv nem teszi lehetővé a szakmai tevékenységek magánélet fogalmából való kizárását (2003. május 20-i Österreichischer Rundfunk és társai ítélet, C-465/00, C-138/01 és C-139/01, EU:C:2003:294, 73. pont; 2007. november 8-i Bavarian Lager kontra Bizottság ítélet, T-194/04, EU:T:2007:334, 114. pont).
- 31 A jelen esetben a Bizottság beadványaiból és a Törvényszék által elrendelt bizonyításfelvétel keretében benyújtott dokumentumokból kitűnik, hogy a Bizottság a személyes adatok védelmére hivatkozva tagadta meg a hozzáférést bizonyos olyan részekhez, amelyek az ajánlattevők munkavállalóinak nevét, valamint a kiválasztó bizottság tagjait, az aláírásukat és az általuk betöltött pozíciót tartalmazták. A Bizottság ezért nem követett el hibát annak megállapításával, hogy ezek az elemek személyes adatoknak minősülnek.
- 32 Amint arra a 2014. április 1-jei határozat rámutat, a 45/2001 rendelet 8. cikkének b) pontjának megfelelően a személyes adatok csak akkor továbbíthatók a felpereshez hasonló címzettek számára, ha bizonyítják, hogy az adatok továbbítása szükséges, és nincs ok azt feltételezni, hogy az érintett törvényes érdekei e továbbítás folytán sérelmet szenvedhetnek.
- 33 Mivel a felperes nem terjesztett elő semmilyen kifejezett és törvényes indokot, illetve meggyőző érvet e személyes adatok továbbításának szükségességét alátámasztandó, a Bizottság jogosan tagadta meg a szóban forgó személyes adatokhoz való hozzáférést (lásd ebben az értelemben: 2010. június 29-i Bizottság kontra Bavarian Lager ítélet, C-28/08 P, EU:C:2010:378, 78. pont).
- 34 A felperes első ízben csak a válasz szakaszában hivatkozott arra, hogy az ítélkezési gyakorlat és különösen a 2009. szeptember 9-i Brink's Security Luxembourg kontra Bizottság ítélet (T-437/05, EU:T:2009:318) 216. pontja alapján a Bizottságnak hozzáférést kellett volna biztosítania az értékelő jelentés azon részéhez, amely az értékelő bizottság tagjainak személyes adatait tartalmazza.
- 35 E tekintetben meg kell jegyezni, hogy a felperes által hivatkozott 2009. szeptember 9-i Brink's Security Luxembourg kontra Bizottság ítélet (T-437/05, EU:T:2009:318) a 2010. június 29-i Bizottság kontra Bavarian Lager (C-28/08 P, EU:C:2010:378) ítéletet megelőzően született. Márpedig ez utóbbi ítéletben a Bíróság pontosította azokat a szabályokat, amelyek alapján az uniós intézményeknek a személyes adatokat tartalmazó dokumentumokhoz való hozzáférés iránti kérélmeket vizsgálniuk kell. Egyébiránt az ítélkezési gyakorlattal kapcsolatban a tárgyaláson feltett kérdésekre válaszolva a felperes elismerte a 2010. június 29-i Bizottság kontra Bavarian Lager ítélet (C-28/08 P, EU:C:2010:378) elsőbbségét.

- 36 E körülmények között meg kell állapítani, hogy a személyes adatok továbbítását kérő személynek kell bizonyítania, hogy az adatok továbbítása szükséges. Amennyiben ez bizonyítást nyert, úgy az érintett intézménynek kell vizsgálnia, hogy nincs-e ok azt feltételezni, hogy a szóban forgó továbbítás folytán az érintett törvényes érdekei sérelmet szenvedhetnek (2015. július 16-i ClientEarth és PAN Europe kontra EFSA ítélet, C-615/13 P, EU:C:2015:489, 47. pont).
- 37 E tekintetben meg kell állapítani, hogy még ha főszabály szerint az elutasított ajánlattevő hivatkozhat is törvényes indokokra a szóban forgó közbeszerzés kiválasztó bizottsága tagjainak nevéhez való hozzáférés érdekében, a felperes a megtámadott határozatok elfogadása előtt nem hozott fel az e kérelmet igazoló egyetlen érvet sem. Ráadásul e tekintetben még a jelen eljárás keretében sem hivatkozott részletes állításokra. E körülmények között el kell utasítani a felperes azon kifogását, amely az értékelő jelentésnek a kiválasztó bizottság tagjai személyazonosságára vonatkozó személyes adatokat tartalmazó – vagyis az értékelő jelentés 6. oldalának közepén, illetve az 1. mellékletében található – részeihez való hozzáféréssel kapcsolatos.
- 38 Ami az értékelő jelentés hozzáférhetővé nem tett egyéb részeihez – köztük az egyik ajánlattevőnek feltett, a jelentés 6. szakaszában található kérdésekhez, azaz az értékelő jelentés 2., 3., 4., és 5. oldalán, a 6. oldalának elején és végén, valamint a 2. mellékletében található részekhez – való hozzáférést illeti, pontosítani kell, hogy azok a 2. tételre vonatkoztak, és ezért nem képezték a hozzáférés iránti kérelem tárgyát. Egyébiránt, még ha a Bizottság meg is könnyíthette volna a felperes számára a 2014. április 1-jei határozat értelmezését azzal, hogy pontosan megjelöli az értékelő jelentésnek a személyes adatok védelme alá tartozó, illetve a 2. tétellel kapcsolatos részeit, semmilyen jogi kötelezettséget nem sértett meg azzal, hogy a jelen esetben ekképpen járt el.
- 39 A fentiekre tekintettel a második jogalap első részét el kell utasítani.

A kereskedelmi érdekek védelme megsértésének hiányára alapított, második részről

- 40 A felperes állítása szerint a Bizottság tévesen vonta le azt a következtetést, hogy fennállt az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének első francia bekezdése értelmében vett kereskedelmi érdekek védelme megsértésének veszélye.
- 41 Először is rá kell mutatni arra, hogy a második jogalap második részének vizsgálata keretében kizárólag azt kell vizsgálni, hogy a Bizottság alapíthatta-e a kereskedelmi érdekek védelmére a nyertes ajánlattevő ajánlatához – köztük az ártáblához – és a szerződés I.A és II. mellékletéhez való hozzáférés megtagadását. Ugyanis, amint az a Törvényszéknek a második jogalap első részével kapcsolatos következtetéséből kitűnik, a Bizottság nem követett el hibát, amikor részleges hozzáférést biztosított az értékelő jelentéshez és a szerződés szövegéhez, mivel bizonyos részek hozzáférhetővé tétele sérthette a személyes adatok védelmét, míg más részek a 2. tételre vonatkoztak, és ezért nem képezték a hozzáférés iránti kérelem tárgyát.
- 42 A megtámadott határozatokban a Bizottság az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének első francia bekezdésére, valamint az Unió általános költségvetésére alkalmazandó pénzügyi szabályokról és az 1605/2002/EK, Euratom tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2012. október 25-i 966/2012/EU, Euratom európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2012. L 298., 1. o.; a továbbiakban: költségvetési rendelet) 113. cikkére hivatkozik.
- 43 Az ítélkezési gyakorlatból kitűnik, hogy az 1049/2001 rendelet és a költségvetési rendelet különböző célkitűzések megvalósítására irányul, valamint hogy nem tartalmaznak olyan rendelkezést, amely kifejezetten az egyik rendelet elsőbbségét állapítaná meg. Következésképpen mindkét rendelet alkalmazását biztosítani kell oly módon, hogy azok egymással összeegyeztethetők legyenek, levetővé téve ezáltal a koherens alkalmazásukat (2013. január 29-i Cosepuri kontra EFSA ítélet, T-339/10 és T-532/10, EU:T:2013:38, 85. pont).

- 44 Ami kifejezetten az 1049/2001 rendelet alkalmazását illeti, az említett rendelet célja, hogy a lehető legszélesebb körű hozzáférési jogot biztosítsa a nyilvánosság számára az intézmények dokumentumaihoz (2013. január 29-i Cosepuri kontra EFSA ítélet, T-339/10 és T-532/10, EU:T:2013:38, 87. pont).
- 45 A dokumentumokhoz való hozzáférési jogra ugyanakkor a köz- vagy magánérdekkel kapcsolatos okokon alapuló bizonyos korlátozások vonatkoznak. Ugyanakkor az ilyen kivételeket – mivel eltérnek az uniós intézmények dokumentumaihoz való lehető legszélesebb körű nyilvános hozzáférés elvétől – szigorúan kell értelmezni és alkalmazni (2013. január 29-i Cosepuri kontra EFSA ítélet, T-339/10 és T-532/10, EU:T:2013:38, 88. és 89. pont).
- 46 Az érintett intézménynek, ha úgy dönt, hogy megtagadja a hozzáférést az olyan dokumentumhoz, amelynek a hozzáférhetővé tételét kérték tőle, főszabály szerint magyarázatot kell adnia arra a kérdésre, hogy az e dokumentumhoz való hozzáférés konkrétan és ténylegesen miként sérthetné az 1049/2001 rendelet 4. cikkében előírt, az intézmény által hivatkozott kivétellel védett érdeket. Ráadásul az ilyen sérelem veszélyének észszerűen előreláthatónak, és nem pusztán feltételezésen alapulónak kell lennie. Mindazonáltal ezen intézmény e tekintetben szabadon támaszkodhat a dokumentumok bizonyos kategóriáira alkalmazandó általános véelmekre, mivel az azonos természetű dokumentumok hozzáférhetővé tételére irányuló kérelmek esetében hasonló általános megfontolások alkalmazhatók (2013. január 29-i Cosepuri kontra EFSA ítélet, T-339/10 és T-532/10, EU:T:2013:38, 90. pont).
- 47 Az ítélezési gyakorlatból kitűnik, hogy az ajánlattevők által a közbeszerzési eljárás keretében benyújtott ajánlatok – többek között a bennük található pénzügyi és műszaki elemek miatt – a kereskedelmi érdek védelmére vonatkozó kivétel hatálya alá tartozhatnak (lásd ebben az értelemben: 2013. január 29-i Cosepuri kontra EFSA ítélet, T-339/10 és T-532/10, EU:T:2013:38, 95. pont).
- 48 Egyébiránt az ajánlattevők ajánlatainak a többi ajánlattevővel szembeni védelmét a költségvetési rendelet releváns rendelkezései írják elő, különösen a 113. cikkének (2) bekezdése, amely rendelkezés az elutasított ajánlattevők írásbeli kérelmére sem írja elő a benyújtott ajánlatok hozzáférhetővé tételét. E korlátozás az uniós közbeszerzési szerződésekre vonatkozó, tisztességes versenyen alapuló szabályok céljához szorosan kapcsolódik. E cél elérése érdekében fontos, hogy az ajánlatkérők ne tegyenek hozzáférhetővé olyan, közbeszerzési eljárásokkal kapcsolatos információkat, amelyek tartalma akár a folyamatban lévő közbeszerzési eljárásban, akár későbbi közbeszerzési eljárásokban a verseny torzítására használható (2013. január 29-i Cosepuri kontra EFSA ítélet, T-339/10 és T-532/10, EU:T:2013:38, 100. pont).
- 49 A fentiekre tekintettel az ítélezési gyakorlat általános vélelmet állapított meg amellet, hogy az ajánlattevők ajánlatainak hozzáférhetővé tétele – főszabály szerint – sérti a kereskedelmi érdekek védelmét (lásd ebben az értelemben: 2013. január 29-i Cosepuri kontra EFSA ítélet, T-339/10 és T-532/10, EU:T:2013:38, 101. pont).
- 50 Hangsúlyozni kell ugyanakkor, hogy a fenti 49. pontban említett általános vélelem nem zárja ki annak bizonyításának lehetőségét, hogy e vélelem nem vonatkozik valamely olyan dokumentumra, amelynek hozzáférhetővé tételét kéri, illetve hogy nyomós közérdek fűződik e dokumentum hozzáférhetővé tételéhez (2012. június 28-i Bizottság kontra Éditions Odile Jacob ítélet, C-404/10 P, EU:C:2012:393, 126. pont).
- 51 A jelen ügyet ezen elvek tükrében kell megvizsgálni.
- 52 Először is, rá kell mutatni arra, hogy a jelen esetben a felperessel szemben megtagadták a nyertes ajánlattevő által benyújtott, az ártáblát és az összegző ártáblát is magában foglaló ajánlathoz való hozzáférést. Ráadásul a szerződés I.A melléklete, amelyhez való hozzáférést a Bizottság szintén teljes egészében megtagadta, az ártáblán belül a nyertes ajánlattevő ajánlatát is tartalmazza. A szerződés II. melléklete – amelyhez való hozzáférést szintén megtagadták – a nyertes ajánlattevő ajánlatát

tartalmazza. Ezért éppen ugyanolyan típusú dokumentumokról van szó, mint amelyek a 2013. január 29-i Cosepuri kontra EFSA ítélet (T-339/10 és T-532/10, EU:T:2013:38) tárgyát képezték. A felperes állításával ellentétben ebből az ítéletből nem vonható le olyan következtetés, amely szerint az kizárólag az ajánlattevők által benyújtott összes ajánlathoz való hozzáférés iránti kérelemre vonatkozik, arra a kérelembe azonban nem, amelynek tárgya kizárólag a nyertes ajánlattevő ajánlata.

- 53 Nyilvánvaló ugyanis, hogy a jelen hozzáférés iránti kérelemmel érintett dokumentumok a jellegüknél fogva a nyertes ajánlattevő bizalmas pénzügyi és műszaki információit tartalmazhatják, különösen ezen ajánlattevő képességeiről és munkamódszereiről, know-how-járól, belső szervezetéről, költségeiről és az ajánlatban szereplő árakról.
- 54 E körülmények között a Bizottság a megtámadott határozatokban helyesen vélte úgy, hogy a nyertes ajánlattevő ajánlata, beleértve az ártáblát is, valamint a szerződésnek az ártáblát tartalmazó I.A melléklete és a nyertes ajánlattevő ajánlatát tartalmazó II. melléklete azon általános vélelem hatálya alá tartozott, amely szerint azok hozzáférhetővé tétele főszabály szerint sértené a kereskedelmi érdekek védelmét.
- 55 Egyébiránt hangsúlyozni kell, hogy a költségvetési rendelet 113. cikkének (2) bekezdése éppen az említett bizalmas üzleti adatok titkosságának megóvása érdekében nem írja elő a nyertes ajánlattevő ajánlatának az elutasított ajánlattevőkkel való közlését, sőt kimondja, hogy egyes részleteket nem szükséges közölni, amennyiben ez sértené a jogos üzleti érdekeket, vagy torzítaná a tisztességes versenyt.
- 56 Másodszor, meg kell állapítani, hogy a felperes az eljárás egyetlen szakaszában sem hivatkozott olyan érvre, amellyel bizonyította volna, hogy a kért dokumentumok nem tartoztak a fent említett vélelem hatálya alá.
- 57 Ami az ártábla egészét illeti, a felperes állítása szerint e dokumentum hozzáférhetővé tétele nem sértené a nyertes ajánlattevő kereskedelmi érdekeit, mivel az eljárás eredményéről szóló tájékoztató megjelölte az ajánlatának árszintjét. Ez az érv nem fogadható el, mivel az ártábla sokkal részletesebb dokumentum, amely tételeken feltünteti az ajánlatban szereplő szolgáltatások árát, míg az eljárás eredményéről szóló tájékoztató az odaítélt közbeszerzési szerződés teljes összegének megjelölésére szorítkozik.
- 58 Ugyanez igaz az ajánlat mellékletében szereplő összegző ártáblára is. Meg kell állapítani, hogy ez a dokumentum az ajánlatban szereplő szolgáltatások árára vonatkozó információkat is tartalmaz, amelyek részletesebbek az eljárás eredményéről szóló tájékoztatóban hozzáférhetővé tett információknál. Ezért az összegző ártábla szintén a fent említett vélelem hatálya alá tartozik.
- 59 Ebből az következik, hogy a Bizottság jogosan tekinthette úgy, hogy a szóban forgó dokumentumok – nevezetesen a nyertes ajánlattevő ajánlata, beleértve az ártáblát és az összegző ártáblát is, valamint a szerződés I.A és II. melléklete – a kereskedelmi érdekek védelmével kapcsolatos kivétel hatálya alá tartoztak, anélkül hogy elvégezte volna e dokumentumok felperes által kért konkrét és egyedi vizsgálatát.
- 60 A hozzáférhetővé tételhez állítólagosan fűződő nyomós közérdek fennállásával kapcsolatos felperesi érvek vizsgálatára az alábbiakban, a negyedik rész keretében kerül sor.
- 61 Végül, még ha elfogadhatónak is tekintjük a felperes azon érvét, amely szerint a Bizottság által számára átadott, a nyertes ajánlat árára vonatkozó információk nem felelnek meg a költségvetési rendelet 113. cikke szerinti követelményeknek, meg kell állapítani, hogy a felperes felvetésével ellentétben a költségvetési rendelet 113. cikkének (2) bekezdése nem ír elő olyan kötelezettséget, amelynek értelmében a nyertes ajánlat jellemzői és előnyei címén az árral kapcsolatos részletes információkat közölni kellene az elutasított ajánlattevővel.

62 A fentiekre tekintettel a második jogalap második részét el kell utasítani.

A döntéshozatali eljárás megsértésének hiányára alapított, harmadik részről

63 A felperes állítása szerint az egyes dokumentumokhoz való hozzáférés megtagadásakor a Bizottság tévesen hivatkozott a döntéshozatali eljárás védelmével kapcsolatos, az 1049/2001 rendelet 4. cikkének (3) bekezdése értelmében vett kivételre.

64 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az ítélkezési gyakorlat értelmében ugyanazon dokumentum az 1049/2001 rendeletben szereplő egy vagy több kivétel hatálya alá is tartozhat (2008. szeptember 10-i Williams és Bizottság ítélet, T-42/05, nem tették közzé, EU:T:2008:325, 126. pont). Márpedig a fentiekből kitűnik, hogy a Bizottság nem követett el hibát, amikor az említett rendelet 4. cikke (1) bekezdésének b) pontja alapján úgy vélte, hogy az értékelő jelentés egészének és a nyertes ajánlattevővel aláírt szerződés szövegének hozzáférhetővé tétele sértené a személyes adatok védelmét, valamint hogy a nyertes ajánlattevő ajánlatának, beleértve az ártáblát is, valamint a szerződés I.A és II. mellékletének a hozzáférhetővé tétele sértené az ugyanezen rendelet 4. cikke (2) bekezdésének első francia bekezdése értelmében vett kereskedelmi érdekek védelmét.

65 Ami e kivételeket illeti, amelyeket a Törvényszék megalapozottnak ítélt, és amelyek a hozzáférés teljes egészében való megtagadásával érintett dokumentumokra és a kért dokumentumok kitakart részeire vonatkoztak, a pergazdaságosság érdekében nem szükséges a döntéshozatali eljárás védelmével kapcsolatos kivételre vonatkozó felperesi kifogások megalapozottságának vizsgálata, mivel azok hatástalanok (lásd ebben az értelemben: 2012. november 27-i Steinberg kontra Bizottság végzés, T-17/10, nem tették közzé, EU:T:2012:625, 89. pont).

A hozzáférhetővé tételhez fűződő nyomós közérdek fennállására alapított, negyedik részről

66 A felperes állítása szerint a kereskedelmi érdekek védelme sérelmének veszélye ellenére a hozzáférhetővé tételt az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének utolsó mondatrésze értelmében vett nyomós közérdek igazolja.

67 A fent megjelöltekkel összhangban az ítélkezési gyakorlatból kitűnik, hogy egy általános vélelem, mint a jelen esetben a kereskedelmi érdekek sérelmének vélelme, nem zárja ki annak bizonyítását, hogy nyomós közérdek fűződik a dokumentum hozzáférhetővé tételéhez (2012. június 28-i Bizottság kontra Éditions Odile Jacob ítélet, C-404/10 P, EU:C:2012:393, 126. pont).

68 A fellebbező feladata azonban, hogy konkrétan hivatkozzon az érintett dokumentumok hozzáférhetővé tételét igazoló nyomós közérdeket megalapozó körülményekre (2013. november 14-i LPN és Finnország kontra Bizottság ítélet, C-514/11 P és C-605/11 P, EU:C:2013:738, 94. pont; 2015. július 16-i ClientEarth kontra Bizottság ítélet, C-612/13 P, EU:C:2015:486, 90. pont).

69 E vonatkozásban kétségtelen, hogy a valamely dokumentum hozzáférhetővé tételének igazolására alkalmas nyomós közérdeknek nem kell szükségszerűen elkülönülnie az 1049/2001 rendeletet átható elvektől (2013. november 14-i LPN és Finnország kontra Bizottság ítélet, C-514/11 P és C-605/11 P, EU:C:2013:738, 92. pont; 2015. július 16-i ClientEarth kontra Bizottság ítélet, C-612/13 P, EU:C:2015:486, 92. pont).

70 Ugyanakkor az általános megfontolások nem fogadhatók el a kért dokumentumokhoz való hozzáférés igazolására (lásd ebben az értelemben: 2013. november 14-i LPN és Finnország kontra Bizottság ítélet, C-514/11 P és C-605/11 P, EU:C:2013:738, 93. pont; 2015. július 16-i ClientEarth kontra Bizottság ítélet, C-612/13 P, EU:C:2015:486, 93. pont).

- 71 A jelen esetben meg kell állapítani, hogy megerősítő kérelmeiben a felperes az átláthatóság elvének megemlítésére szorítkozott, hozzátéve, hogy ellentmondás áll fenn az eljárás eredményéről szóló tájékoztatóban megjelölt összeg és a nyertes ajánlattevő ajánlatában szereplő összeg között. A megerősítő kérelmek szerint a kért dokumentumok hozzáférhetővé tétele szükséges ahhoz, hogy a felperes ellenőrizhesse a közbeszerzési szerződés odaítélésének összegét.
- 72 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a 2014. április 1-jei határozat meghozatalakor a felperes már benyújtotta az ajánlatát elutasító határozat megsemmisítése iránti keresetét. E keresetben – amint az a 2015. október 8-i Secolux kontra Bizottság ítélet (T-90/14, nem tették közzé, EU:T:2015:772) 19. pontjából kitűnik – egyéb kifogások mellett az eljárás állítólagos szabálytalanságára hivatkozott, mivel a szerződés odaítélésének összege meghaladta a nyertes ajánlattevő ajánlatában szereplő összeget. E körülmények között meg kell állapítani, hogy a felperes által hivatkozott érdek magánérdeknek, és nem közérdeknek minősül.
- 73 Az állandó ítélkezési gyakorlatból ugyanis kitűnik, hogy magánérdeknek minősül az, ha a kért dokumentumok a felperesnek valamely keresettel kapcsolatos védelméhez lehetnek szükségesek. Ezért ha a felperes abból a célból kér hozzáférést a szóban forgó dokumentumokhoz, hogy a megsemmisítés iránti keresete keretében jobban érvényesíthesse érveit, ez nem képezhet a hozzáférhetővé tételhez fűződő nyomós közérdeket (lásd ebben az értelemben: 2012. június 28-i Bizottság kontra Éditions Odile Jacob ítélet, C-404/10 P, EU:C:2012:393, 145. és 146. pont; 2014. március 20-i Reagens kontra Bizottság ítélet, T-181/10, nem tették közzé, EU:T:2014:139, 142. pont).
- 74 A felperes semmilyen más indokolt érvet nem hoz fel az átláthatóság általános elvére való hivatkozásának alátámasztása érdekében. Ezért ami az arányosság, az egyenlő bánásmód és a hátrányos megkülönböztetés tilalmának elvét illeti, a felperes – amellett, hogy a megerősítő kérelmeiben a nyomós közérdek fennállásának igazolása érdekében nem hivatkozott ezekre az elvekre – csupán az említett elvek megemlítésére szorítkozik, anélkül hogy bármilyen konkrét érvet felhozna. Márpedig az ennyire általános megfontolások nem fogadhatók el a kért dokumentumokhoz való hozzáférés igazolására.
- 75 A fenti megfontolásokra tekintettel meg kell állapítani, hogy a felperes nem bizonyította a szóban forgó dokumentumok hozzáférhetővé tételéhez fűződő, az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének utolsó mondatrésze értelmében vett nyomós közérdek fennállását.
- 76 Ezért a második jogalap negyedik részét el kell utasítani.

A részleges hozzáférhetővé tétel megtagadására alapított, ötödik részről

- 77 A felperes arra hivatkozik, hogy a megtámadott határozatok sértik az 1049/2001 rendelet 4. cikkének (6) bekezdését, mivel nem biztosítanak hozzáférést bizonyos kért dokumentumokhoz. A felperes szerint a Bizottságnak valamennyi dokumentum tekintetében konkrét elemzést kellett volna folytatnia azon indokokról, amelyek miatt a részleges közlésre nem kerülhetett sor.
- 78 Az 1049/2001 rendelet 4. cikkének (6) bekezdése értelmében, ha a fent említett kivételek bármelyike a kért dokumentumnak csak egy részét érinti, a dokumentum fennmaradó részei hozzáférhetővé tehetők.
- 79 E tekintetben először is meg kell állapítani, hogy a Bizottság részleges hozzáférést biztosított az értékelő jelentéshez és a nyertes ajánlattevővel kötött szerződés szövegéhez, és hogy a felperes nem hozott fel semmilyen érvet, amely alapján megállapítható lenne, hogy a Bizottságnak e dokumentumok más részeihez is hozzáférést kellett volna biztosítania. E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a fenti 38. pontban megjelöltek szerint a Bizottság nem biztosított hozzáférést az értékelő jelentés 6. szakaszához, mivel az a 2. tételre vonatkozott, amely nem képezte a kérelem tárgyát.

- 80 Másodszor, ami a nyertes ajánlattevő ajánlatát, beleértve az ártáblát is – mind teljes, mind összegző változatában –, valamint a szerződés I.A és II. mellékletét illeti, az ítélkezési gyakorlatból kitűnik, hogy a jelen ítélet 52–54. pontjában említett általános vélelem azt jelenti, hogy az annak hatálya alá tartozó dokumentumok mentesek a tartalmukhoz való teljes vagy részleges hozzáférés biztosítására vonatkozó kötelezettség alól (lásd ebben az értelemben: 2012. június 28-i Bizottság kontra Éditions Odile Jacob ítélet, C-404/10 P, EU:C:2012:393, 133. pont).
- 81 Ezért a második jogalap ötödik részét el kell utasítani, és következésképpen a második jogalap egészét mint megalapozatlant el kell utasítani.

Az EUMSZ 296. cikk megsértésére alapított, harmadik jogalapról

- 82 Mindenekelőtt emlékeztetni kell arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az EUMSZ 296. cikk által megkövetelt indokolást az adott jogi aktus természetéhez kell igazítani, valamint a jogi aktust kiadó intézmény érvelését világosan és egyértelműen kell megfogalmazni, hogy az az érdekelt számára a meghozott intézkedés indokait megismerhetővé, az uniós bíróság számára pedig a felülvizsgálati jogkört gyakorolhatóvá tegye. Az indokolás követelményét az eset körülményeire, így különösen a jogi aktus tartalmára, a hivatkozott indokok jellegére és a címzettek vagy a jogi aktus által közvetlenül és személyükben érintett egyéb személyek magyarázathoz fűződő érdekére tekintettel kell vizsgálni. Nem szükséges, hogy az indokolás valamennyi jelentőséggel bíró tény- és jogkérdésre külön kitérjen, amennyiben azt, hogy valamely aktus indokolása megfelel-e az említett cikk követelményeinek, nem pusztán a szövegére figyelemmel kell megítélni, hanem az összefüggéseire, valamint az érintett tárgyra vonatkozó jogszabályok összességére való tekintettel is (2008. szeptember 10-i Williams kontra Bizottság ítélet, T-42/05, EU:T:2008:325, 94. pont; 2011. július 7-i Valero Jordana kontra Bizottság ítélet, T-161/04, nem tették közzé, EU:T:2011:337, 48. pont; 2015. július 15-i Dennekamp kontra Parlament ítélet, T-115/13, EU:T:2015:497, 136. pont).
- 83 A dokumentumokhoz való hozzáférési kérelemről szólva, ha az adott intézmény e hozzáférést megtagadja, minden egyes esetben a rendelkezésére álló adatok alapján bizonyítania kell, hogy a dokumentumok, amelyekhez a hozzáférést kérték, ténylegesen az 1049/2001 rendeletben felsorolt kivételek hatálya alá tartoznak (2008. szeptember 10-i Williams kontra Bizottság ítélet, T-42/05, EU:T:2008:325, 95. pont; 2011. július 7-i Valero Jordana kontra Bizottság ítélet, T-161/04, nem tették közzé, EU:T:2011:337, 49. pont). Az ítélkezési gyakorlat alapján tehát a dokumentumhoz való hozzáférést megtagadó intézmény olyan indokolást köteles adni, amelyből megérthető és ellenőrizhető egyfelől, hogy a kért dokumentum ténylegesen kapcsolódik-e a hivatkozott kivétellel érintett területhez, másfelől, hogy az e kivétellel kapcsolatos védelmi szükséglet valós-e.
- 84 A jelen esetet ezen elvek tükrében kell megvizsgálni.
- 85 Ami először is a magánélet védelmével kapcsolatos indokolási kötelezettség megsértésére alapított kifogást illeti, meg kell állapítani, hogy a megtámadott határozatok jogilag megkövetelt módon kifejtik azokat az indokokat, amelyek miatt a személyes adatok védelme érdekében az értékelő jelentés és a nyertes ajánlattevővel kötött szerződés egyes részei nem voltak hozzáférhetővé tehetők.
- 86 Az értékelő jelentés 6. szakaszával kapcsolatos felperesi érvek ténybelileg nem megalapozottak, mivel, amint azt beadványaiban a Bizottság kifejtette, és amint e dokumentum Törvényszék általi vizsgálatából következik, az említett szakasz a 2. tételre vonatkozik, amely nem képezte a hozzáférés iránti kérelem tárgyát.

- 87 E tekintetben a fenti 38. cikkben megjelölteknek megfelelően még ha a Bizottság meg is könnyíthette volna a felperes számára a megtámadott határozatok értelmezését azzal, hogy pontosan megjelöli a dokumentumoknak a személyes adatok védelme alá tartozó, illetve a 2. tétellel kapcsolatos részeit, meg kell jegyezni, hogy nem sértette meg az indokolási kötelezettséget azzal, hogy a jelen esetben ekképpen járt el.
- 88 Szintén el kell utasítani a felperesnek a nyertes ajánlattevő ajánlatával kapcsolatos érvét, mivel a Bizottság nem a magánélet védelmére hivatkozással tagadta meg az e dokumentumhoz való hozzáférést.
- 89 Másodszor, ami a kereskedelmi érdekek védelmét illeti, a felperes állításaival ellentétben a megtámadott határozatok megfelelő indokolást tartalmaznak azon általános védelem alkalmazásával kapcsolatban, amely alapján – az említett védelem biztosítása érdekében – nem teszik hozzáférhetővé a nyertes ajánlattevő ajánlatát, beleértve az ártáblát is, valamint a szerződés I.A és II. mellékletét.
- 90 Harmadszor, a jelen ítélet 64. és 65. pontjában kifejtettekkel megegyező indokokból a jelen ügyben való határozathozatalhoz nem szükséges megvizsgálni a döntéshozatali eljárás védelmével kapcsolatban az indokolási kötelezettség állítólagos megsértésére alapított kifogás megalapozottságát, mivel az hatástalan.
- 91 Negyedszer, ami a nyomós közérdek fennállásának hiányával kapcsolatos indokolást illeti, rá kell mutatni arra, hogy megerősítő kérelmeiben a felperes az átláthatóság elvének általános felidézésére szorítkozott, csak közvetve téve említést az ahhoz fűződő érdekéről, hogy ellenőrizhesse, nincs-e ellentmondás az eljárás eredményéről szóló tájékoztató és a nyertes ajánlattevő ajánlatában szereplő összeg között. E tekintetben a megtámadott határozatokból – jóllehet tömören, de egyértelműen – kitűnik, hogy a Bizottság úgy vélte, hogy a felperes nem hozott fel egyetlen olyan érvet sem, amellyel bizonyította volna a hozzáférhetővé tételhez fűződő nyomós közérdek fennállását. Egyébiránt a Bizottság hozzátette, hogy nem tudott azonosítani az ilyen hozzáférhetővé tételhez fűződő semmilyen nyomós közérdeket. Egyébiránt rá kell mutatni arra, hogy eredeti határozataiban a Bizottság e tekintetben kifejezetten megjelölte, hogy a felperes hozzáférhetővé tételhez fűződő érdeke magánérdeknek minősül. E körülmények között a nyomós közérdek fennállásával kapcsolatos, az indokolási kötelezettség megsértésére alapított érvet el kell utasítani.
- 92 Végül a 2014. április 14-i határozat kapcsán hozzá kell tenni, hogy a szerződés I.A és II. melléklete magában foglalta az ártáblát és a nyertes ajánlattevő ajánlatát. Ezért a 2014. április 14-i határozat jogosan utalhatott a 2014. április 1-jei határozat indokolására, amely már állást foglalt ezen elemek közléséről.
- 93 Ebből az következik, hogy az indokolási kötelezettség megsértésére alapított harmadik jogalapot mint megalapozatlant el kell utasítani.
- 94 Következésképpen a keresetet teljes egészében el kell utasítani.

A költségekről

- 95 Az eljárási szabályzat 134. cikkének (1) bekezdése alapján a Törvényszék a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. Mivel a felperes pervesztes lett, a Bizottság kérelmének megfelelően kötelezni kell a költségek viselésére.

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (hatodik tanács)

a következőképpen határozott:

- 1) **A Törvényszék a keresetet elutasítja.**
- 2) **A Törvényszék a Secolux, Association pour le contrôle de la sécurité de la constructiont kötelezi a költségek viselésére.**

Frimodt Nielsen

Collins

Valančius

Kihirdetve Luxembourgban, a 2016. szeptember 21-i nyilvános ülésen.

Aláírások